

מינכן אחרי הטבח

עובתי את מינכן לאחר האולימפיאדה כשהאווירה היתה מתור-חה ולא נעימה. עכשיו, כשחורתי הגה, עדיין לא השתנה דבר. רוב הישראלים ברחו תיכף לאחר האסון, ואילו הישראלים, כמו יתר היהודים הגרים כאן שרויים בלחץ ולא פותחים את דלת ביתם ללא סימטה, אותה צריך לומר עם הצלצול בפעמון. במועדון ישראלי שנמצא כאן עומדים שני שומרים בחוץ וכל אחד שנראה פחות או יותר כמו ערבי מעורר מהומה במקום. אווירה ממש מגוחכת, כשמתחייחים ברצינות לכל איום לא מתקבל על הדעת. רוב היהודים הגרים כאן (ממוצא פולני ולא אזרחות) שולטים בחיי המסחר וכמוכר בחיי האזרחות. טיפוסים מבחילים ופרימיטיביים ברובם שנקלעו למינכן תי-כף לאחר המלחמה ישר מהתנורים של דכאו. כולם עשירים ושנואים על האוכי-לוסייה הגרמנית (ובצדק) וכולם מקווים כי שטראוס וברצל ינצחו בבחירות.

נעמי אירוזה
אווירה מתוחה

נקלעתי לחברה של יהודים צעירים ש-כבר נולדו כאן, דרך חבר ישראלי שנק-נה בתור חתן לאחת המשפחות הללו. קשה לתאר את האווירה בחברה זו. ב-מסיבת בר-מצווה בה הייתי אתמול, היתה הריצה מכוסה בשלושה שטיחים סיים (אחד על השני), כולם מקושטים ב-יהלומים ושיני זהב, וכל הצעירים החיו-רים הללו שוחחו אידיש ביניהם. סיפרתי להם כל מיני סיפורים דימיו-ניים על אירגוני טירור בסביבה ונהניתי כשהם ממש נהיו עוד יותר היוריים מרוב פחד. מעניין הוא שכל הטיפוסים הללו טסים מדי פעם לארץ ורוכשים שם דירות בהון כסף. אני בטוחה שהם לא מתכוונים לבוא לארץ כדי לגור שם. מעניין בכל זאת, לשם מה הם קונים את הבתים?

בין הישראלים שנמצאים כאן בתור סטודנטים או עובדים בכל מיני מקומות, יש התמרמרות גדולה על הנעשה בארץ ורובם צועקים שצריך להעיף את הממשלה. לאורי אבנרי יש כאן הרבה מאוד מעריצים. גם בין הסטודנטים הגרמניים המת-עניינים בכל הקורה בארץ. יצא לי לפגוש די הרבה, היות ואחי לומד כאן, והחברים שבאים אליו בקיאים מאוד בכל עניין

עבודה, בהתייחס למועמדותו של שאול בן-שמחון.

שאול בן-שמחון רחוק מלייצג עולים מעדות המזרח — עניין הכללת שאול ברשימת מועמדי המערך לכנסת, הוא היראה בלתי רציני מצידו — מאחר ושאל לא הוכיח את עצמו לא בוועדה-הפרי-על, לא בעירייה ואף הצליח לפלג את עדתו ולהשניא את עצמו על רבים מחב-ריו לעדה.

שאול בן-שמחון הינו נמר מנייר דק ולא ראוי לייצג איש פרט את עצמו וזו אינה זכות למועמדות.

א. טנא, אשדוד
הנתק מכתבו של הקורא א. טנא מאשדוד, נשלח על-ידו לסניף המערך ב-תל-אביב.

שיעור ארוך

זה יפה

"העולם הזה" 1831, "כחנא — דרכו של פרר יהודי", על פרי-צופו האמיתי של מנחם הליגה להגנה יהודית מאיר כחנא.

בכתבה על כהנא מצאתם לנחון להעיר כי המספין עם הכומתה והשיער הארוך הוא גבר. מדוע?

עליכם לזכור שרוב בני הנוער היום מגדלים שיער וזה בכלל לא דבר של-י

יעקב לוי
סמל החופש

לי. השיער הארוך מסמל את החופש והעצמאות שלנו בני הנוער. מלבד הערה קטנה זאת, חיזקו ואימצו, כי אתם עושים עבודה נפלאה.

יעקב לוי, יו"ר הכוכב השחור, יבנה

ממצרה

עד "מצרה"

בוגדים לא נכבדים!
הגיע זמנם!
אנחנו בדרך אליכם!

"מצרה", ירושלים

בדיחה

על תוכי

"העולם הזה" 1833, "חאס יוסי הוא קוקו למרי?" על התוכי מקריית-ביאליק ששניים טוענים לבעלות עליו.

הסיפור הזכיר לי בדיחה על תוכי: אחד שלח לחברו מחול'ל תוכי במתנה. החבר לא ידע מה לעשות עם התוכי ובישל אותו. כעבור כמה חודשים חזר החבר מחול'ל ושאל: "איך היה התוכי ששלחתי לך מתנה?"

השיב המקבל: "קטן מאוד. הספיק בקושי למנה אחת."
מה, השתגעת. התוכי הזה שוה אלף דולר. הוא יודע לדבר בשבע שפות!"
אם הוא יודע כל-כך טוב לדבר, השיב החבר, "או למה הוא שתק כשהכ-ר נסתי אותו לסיר?"

אליהו שינפדר, רמת-גן

הקשור בישראל ומתעניינים ברצינות בכל הקורה בארץ. לפני שבוע ראינו את ניסתי שבובדת כאן כדוגמנית צילום לעיתון קווין. הם החליטו לא לכתוב את שם העיר בה היא גרה, מטעמי ביטחון אישיים. הכתבה צריכה להופיע בשבועות הקרובים. הנושא: בחורות במדים.

אני מבקרת הרבה בן-החיות. יש שם משפחת שמפנזים מחונכת מאוד, ובשעה שש בערב מתיישבים כולם מסביב לשול-חן עץ שנמצא תאם שלהם, שמים את גפיהם על השולחן ומחכים לארוחת הערב. אחד הקופים הוא התורן שמחלק את התפוחים או הבננות. כשהאחראי נר-תן סימן, הם מתחילים לאכול, וכשגומרים אוסף התורן את כוסות הפלסטיק מהם שותים הקופים. מחזה נהדר ומשעשע. יש כאן יחס כל-יך יפה לבעלי-חיים, ולאנשים שיש חתולים פשוטים (מסוג החתולים ה-מיסכנים שמסתובבים בארץ בין פחי הזבל) דואגים להם וקונים להם אוכל הכי טוב. ממש נהיה לי רע כשאני נזכרת בכל העיוניים שהחיות המיסכנות האלו עוברות בארץ.

זו גם אחת הסיבות שאין לי חשק לחזור ארצה בזמן הקרוב. בחודשים האחרונים כשהייתי בארץ, ממש לא יכולתי לשבת יותר על שפת-הים. לא היתה פעם אחת שאיזה פרימיטיבי לא יסחוב גור כלבים למים ולבסוף יטביע אותו. או איזה מטורף אחר שבא עם קוף קטן ועינה אותו לעיני כולם, שלא לדבר כבר על כלבים קשורים בחום האיום ועל חתולי רחוב בלי עיניים.

חבל שאי-אפשר לעשות משהו כדי לשנות את הזוועה הזו. האם אתם סבורים שהכתבות בעולט הזה עזרו במשהו?

אני זוכרת שקראתי את הכתבה על "החתולים-הטחונים" ולא יכולתי לישון במשך שבוע. זה היה כל-יך איום! אני ממש מתביישת לספר סיפורים מסוג זה כאן ובטוחה אני כי אף אדם לא יאמין כי באמת קורים דברים מסוג זה ועוד במדינה תרבותית עם יומרות כמו אצלנו בארץ.

נעמי אירוזה, מינכן

הרופא. החופש האקדמי מודגם בפרהס-יה, כרפלקס מותנה. שימושי, לפי ד"ר פרנקשטיין הזכור לטוב.

אריה שפירא, צור-שלום

ריכוז

ממלכת

"העולם הזה" 1825, "הנדון — מג"ב ומגלב", על תיגבור מישי-טרת תל-אביב בשוטרי משמר הגבול.

בעל המאמר ציין גם את הנקודות ה-שלימות והבלתי הגיוניות שבהפעלת מג"ב במחוז תל-אביב. עתה נוכחתי לדעת כי ח"כ אבנרי צדק, את הבעיות הסוציאליות והעדתיות לא יפתרו על-ידי אלות משמר הגבול.

ייתכן שראשי ה-מימסד רתמו יחי-דה זו לא רק על-מנת לבער את ה-פשיעה הגוברת מ-יום ליום במחוז ה-מאוכלס ביותר ב-מדינה. הוסיפו להם משימות מרתקות ונועזות כפיזור הפ-גנות של ציבור בעל מרירות ואפלייה ש-צמרת המדינה בזה לו ולא רוצה להי-בינו.

מתוך תיסכול וייאוש יוצאים דפוקים אלו להפגנות כדי להביע את מאובס וסבלם, על-אף שלא קיבלו מהמישטרה אישור לעריכת הפגנות. מהלומות האלות לא ידכאו אנשים אלו. הם יגבירו את מאבקם הצודק למען זכו-תם לחיות חיים טובים יותר בלי אפלייה וקיסוח.

יואב, בני-ברק

את מי מייצג

שאול בן-שמחון

"העולם הזה" 1829, תשקיף — "מי ייצג את רפ"י בכנסת?" על שאול בן-שמחון הטוען למקום ריאלי ברשימת רפ"י לכנסת הבאה.

בתשובה למי ייצג את רפ"י בכנסת: שום קושי לא צפוי ברפ"י במפלגת ה-

תפארת

ישראל

כלום לא יעזור לכם. גם אליכם יגיע רבי כהנא. חכו רק שיגמור עם כל האויי-בים והפושעים בחוק-לארץ, או הוא ימצא זמן בשבילכם ובשביל הבוגדים האחרים בארץ הקדושה.

בעזרת השם ורבי כהנא תקום תפארת ישראל מחדש.

ג. כהן, תל-אביב

אנוכיות

מיפלצתית

כבוד השופט לבנברג אמר, כי שביחת רופאים היא הפרת שבועתם המיקצועית. אף-על-פי-כן ולמרות הכל גילדת רופאי קופת חולים ההסתדרותית שובתה. החולה הוא פחות מובוב בעיניה. האנוכיות המיפלצתית אינה מסתפקת בצנינות שהיא משיטה בד' אמות חדר

האגף לא נפתח ומיותר לציין שהדבר גרם לנו סבל רב.

הודות להתערבותכם הנמרצת ופעור-לתכם המהירה בפנייתכם למוסדות המת-אימים, אושרה פתיחת האגף ועל כך אנו מביעים תודתנו העמוקה והכנה.

הורי הילדים, תל-אביב

ביקור

מסריח

בליל ה-24.9.72 היה לי התענוג להת-ארח במשתנה-הציבורית שבשדרות קקל פינת בן-יהודה בת"א. היה חושך, הגורה לא דלקה, ואי-אפשר היה לדעת לאיזה כיוון לעשות. מיהשטפה טיפסטו ברעש על הריצפה. במקום להחליק בשקט על ה-קיר, דבר הגורם להתות מיי-שתן על האורי-חיים.

בתום הביקור לא נשאר לי אלא לאחל לקואליציה של עיריית תל-אביב רק זכר אחד: יובטסיומט! בתקווה שיבינו את הרמז.

ז. שחור, חולון

עונש-מוות - אד-הוק

חבל שפרשת מינכן דעכה בלי שנוצלה ההזדמנות בציבור לברר ביסודיות את שאלת הטלת עונש-המוות.

לדעתי, חייבת הכנסת, במיקרים כמו של הפושע היפאני בלוד או רוצחי מינכן, להטיל על האשמים עונש-מוות — תוך נקיבת שמות הנידונים בחוק אד-הוק.

כך, תיפתר הבעיה הנצחית של הגדרה כוללת — איזה סוגי פשע ראויים לעונש-מוות, ואלה לא — הגדרה שלא מצאה את פיתרונה עד היום.

תועלת נוספת — חברי הכנסת ישארו באחריות אישית לכל גור דין מוות — דבר הרצוי מכל הבחינות. היום, קל מאוד לכל מיני דמוגוגים לתבוע חקיקת עונש-מוות בישראל, כאשר יצטרכו להצביע בעד חוק המטיל עונש-מוות על אדם מסוים — דהיינו: "מי שיימצא אשם בפשע זה וזה, שבוצע ביום זה וזה במקום זה וזה" — ייראו הדברים שונים קצת.

אני מציע תקופת המתנה מסויימת בין ביצוע פשע, לבין ההצבעה בכנסת על חקיקת עונש-מוות על מבעויו — כדי שהכנסת לא תיטחף בהיסטריה.

תקופת ההמתנה תשרת גם מטרה נוספת: במידה והאשם בפשע נתפס, תמש תקופת ההמתנה, ותקופת הדיון בהצעת החוק שאחריה, עונש בפני עצמו עברו — גם אם יוחלט לאחר מכן שאין לחייבו במוות. תקופת אי-היריעה תהיה מוות קטן בפני עצמו.

חוק עונש-מוות אד-הוק חייב להתקבל בכנסת רק ברוב מיוחס, לדעתי. כל על תופס כמובן רק במדינה כשלו, שאין בה חוקה. כאשר תיחקק חוקה, תוסדר גם שאלה מצפונית יסודית זו במיסגרתה.

ישראל חי, ירושלים

פוראים השוחים מכתבים מתבקשים נסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמר-נות למכתביהם.